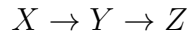

Entrega 2: Cadenes de desintegració radioactiva

Arnau Mas

23 de Març de 2018

Considerem la següent cadena de desintegracions

on Z és un nucli estable i X i Y tenen constants de desintegració λ_X i λ_Y respectivament. Suposem que tenim un nombre inicial N de nuclis.

Tenim que el nombre de nuclis X , N_X , decau com $-A_X$, on A_X és l'activitat de X és a dir, el nombre de desintegracions de X en Y . Per tant $\dot{N}_X = -A_X$. El nombre de nuclis de Y també decau com $-A_Y$ on ara A_Y és l'activitat de Y , és a dir, el nombre de desintegracions de Y en Z . Però, com que A_X era el nombre de nuclis de X que es desintegren en Y , N_Y també incrementa com A_X . Per tant $\dot{N}_Y = A_X - A_Y$. Així doncs, tenint en compte que $A_X = \lambda_X N_X$ i que $A_Y = \lambda_Y N_Y$ tenim el següent sistema d'equacions diferencials:

$$\left. \begin{aligned} \dot{N}_X &= -\lambda_X N_X \\ \dot{N}_Y &= \lambda_X N_X - \lambda_Y N_Y \end{aligned} \right\}. \quad (1)$$

En forma matricial podem escriure

$$\begin{pmatrix} \dot{N}_X \\ \dot{N}_Y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -\lambda_X & 0 \\ \lambda_X & -\lambda_Y \end{pmatrix} \begin{pmatrix} N_X \\ N_Y \end{pmatrix}. \quad (2)$$

La matriu d'aquest sistema té valors propis $-\lambda_X$ i $-\lambda_Y$, per tant diagonalitza. Per valor propi $-\lambda_X$ el sistema es redueix a $\dot{N}_X = -\lambda_X N_X$ i $N_Y = \frac{\lambda_X}{\lambda_Y - \lambda_X} N_X$. I pel valor propi $-\lambda_Y$ tenim $\dot{N}_Y = -\lambda_Y N_Y$ i $N_X = 0$. Així doncs, la solució general del sistema és

$$\left. \begin{aligned} N_X(t) &= A e^{-\lambda_X t} \\ N_Y(t) &= A \frac{\lambda_X}{\lambda_Y - \lambda_X} e^{-\lambda_X t} + B e^{-\lambda_Y t} \end{aligned} \right\}. \quad (3)$$

Si a 3 imposem condicions inicials $N_X(0) = N$ i $N_Y(0) = 0$ trobem que $A = N$ i $B = -N \frac{\lambda_X}{\lambda_Y - \lambda_X}$ i per tant

$$\left. \begin{aligned} N_X(t) &= N e^{-\lambda_X t} \\ N_Y(t) &= \frac{\lambda_X}{\lambda_Y - \lambda_X} N (e^{-\lambda_X t} - e^{-\lambda_Y t}) \end{aligned} \right\}.$$

I com que $A_X = \lambda_X N_X$ i $A_Y = \lambda_Y N_Y$, les activitats en funció del temps són

$$\left. \begin{aligned} A_X(t) &= \lambda_X N e^{-\lambda_X t} \\ A_Y(t) &= \frac{\lambda_X \lambda_Y}{\lambda_Y - \lambda_X} N (e^{-\lambda_X t} - e^{-\lambda_Y t}) \end{aligned} \right\}. \quad (4)$$

Si considerem el quocient A_Y/A_X trobem

$$\frac{A_Y}{A_X} = \frac{\lambda_Y}{\lambda_Y - \lambda_X} \frac{e^{-\lambda_X t} - e^{-\lambda_Y t}}{e^{-\lambda_X t}} = \frac{\lambda_Y}{\lambda_Y - \lambda_X} (1 - e^{(\lambda_X - \lambda_Y)t}).$$

Per tant el quocient tindrà límit finit només quan $\lambda_X < \lambda_Y$. Això ens indica que només tindrem equilibri quan $\lambda_X < \lambda_Y$. En aquestes condicions $e^{-\lambda_X t} - e^{-\lambda_Y t}$ serà semblant a $e^{-\lambda_X t}$ molt depressa. Així doncs, les dues activitats decauran amb la mateixa constant. Ara bé, si el temps de mitja vida de X — que està directament relacionat amb λ_X com $T_X = \log 2/\lambda_X$ — és comparable amb l'escala de temps que estem considerant aleshores les dues activitats decauran prou depressa.

Considerem el cas d'equilibri secular, és a dir quan $\lambda_X \ll \lambda_Y$. Aleshores tenim

$$\frac{\lambda_X \lambda_Y}{\lambda_Y - \lambda_X} \approx \lambda_X.$$

Per tant, substituint a (4) tenim que

$$A_Y(t) \approx \lambda_X N (e^{-\lambda_X t} - e^{-\lambda_Y t}) = \lambda_X N e^{-\lambda_X t} (1 - e^{(\lambda_X - \lambda_Y)t}) \approx \lambda_X N e^{-\lambda_X t}.$$

Per a l'última aproximació, observem que $\lambda_X - \lambda_Y \approx -\lambda_Y$ en el règim en el que estem, i per tant el terme $e^{(\lambda_X - \lambda_Y)t}$ decaurà ràpidament. Per tant, en l'equilibri tindrem que $A_X = A_Y$. I a més, si el temps de mitja vida de X és molt gran comparat amb l'escala de temps que considerem, les dues activitats seran bàsicament constants un cop s'assoleixi l'equilibri.

Finalment, si $\lambda_X > \lambda_Y$ aleshores l'activitat de X decaurà molt més depressa que la de Y . Ja hem observat que en aquest cas A_Y/A_X no té límit finit, sino que tendeix a $-\infty$, per tant no s'assolirà cap equilibri.

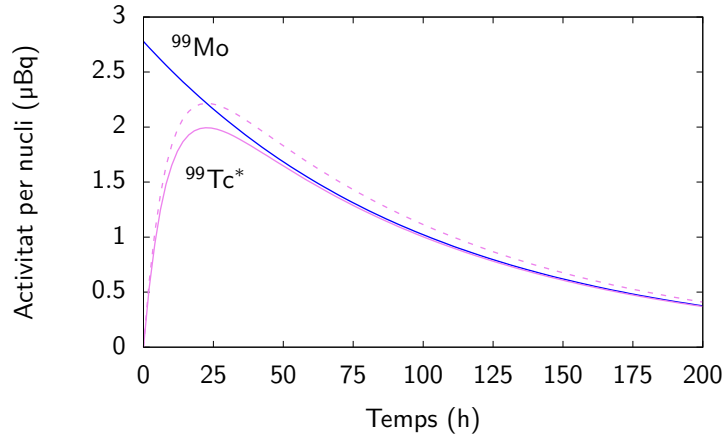
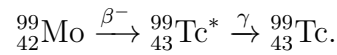

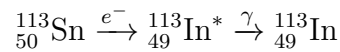
Figura 1: Activitat del ^{99}Mo i del ^{99}Tc en funció del temps.

Com a exemple d'equilibri transitori podem considerar la següent cadena de desintegracions:

La desintegració β^- del molibdè-99 en tecneci-99 excitat té un temps de mitja vida de 67 h, per tant una constant de desintegració de 0.01 h^{-1} . En canvi, l'estabilització del tecneci-99 a través d'una emissió γ té un temps de mitja vida de 6 h i per tant una constant de desintegració de 0.12 h^{-1} . A la figura 1 es mostra l'activitat de cada nucli en la cadena de desintegracions. Es pot veure que s'arriba a l'equilibri al voltant d'un dia, temps a partir del qual les dues activitats decauen al mateix ritme. Cal mencionar que un 10% de les desintegracions β^- del ^{99}Mo tenen com a producte ^{99}Tc i no $^{99}\text{Tc}^*$ de manera que la contribució del ^{99}Mo al ^{99}Tc es veu reduïda en aquest percentatge. La línia intermitent mostra l'activitat del tecneci sense la correcció, i la línia sòlida amb la correcció.

Un exemple d'equilibri transitori és la cadena següent:

L'estany-113 es transforma en indi-113 excitat mitjançant una captura electrònica, i després s'estabilitza a través d'una emissió γ . El primer procés té un temps de mitja vida de 118 d, i el segon de 1.7 h. Per tant tenen constants de desintegració $5.9 \times 10^{-3} \text{ d}^{-1} = 2.4 \times 10^{-4} \text{ h}^{-1}$ i 0.41 h^{-1} respectivament. Tal i com es pot apreciar a la figura 2, l'activitat de l'indi és bàsicament idèntica a la de l'estany passades unes 15 h, i la de l'estany es manté bàsicament constant en tot aquest temps.

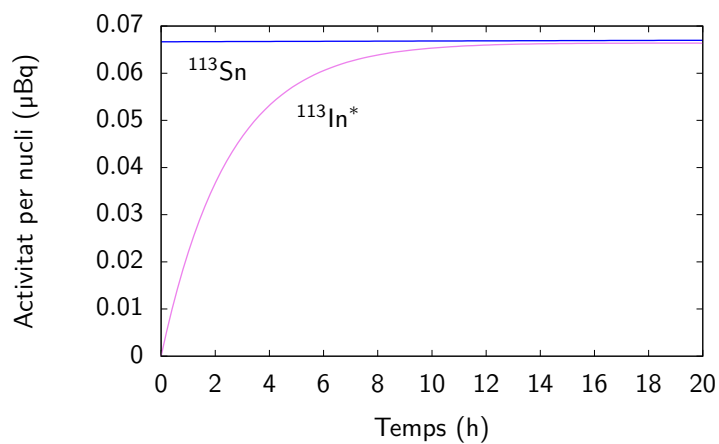

Figura 2: Activitat del ^{113}Sn i del ^{113}In en funció del temps.

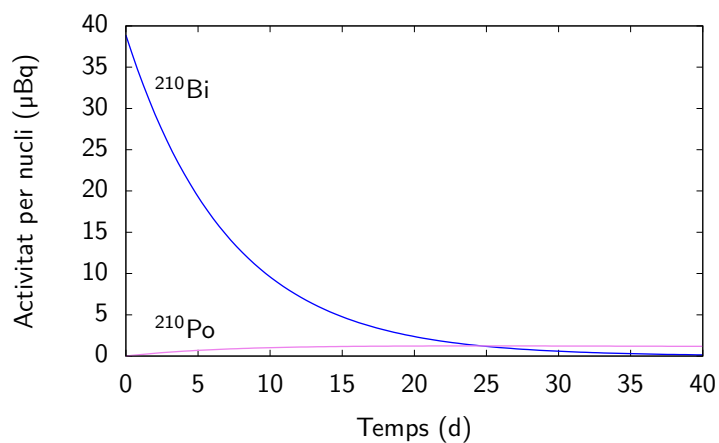
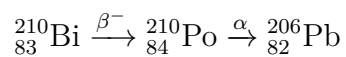

Figura 3: Activitat del ^{210}Bi i del ^{210}Po en funció del temps.

Finalment, considerem la següent cadena de desintegracions:

El bismut-210 decau amb un temps de mitja vida de 5.01 d, i el poloni-210 decau amb un temps de mitja vida de 138 d. El producte final, el plom-82 és estable. Les constants de desintegració, doncs, són 0.14 d^{-1} i $5 \times 10^{-3} \text{ d}^{-1}$. Per tant estem en la situació en la que no s'assoleix un equilibri. Això es pot apreciar a la figura 3.